

LAIKAS

Nr. 714 - XXXIX M.

Concesión N° 4289
Franqueo Pagado
Concesión N° 4015
Tarifa Reducida

CORREO
ARGENTINO
CENTRAL

"EL TIEMPO"

MENDOZA 2280 — 1870 - Avellaneda
Buenos Aires - Tel. 208 - 5027
R. N. de la Prop. Intelectual N° 1.202.109
Director Resp.: P. Agustín STEGIVILAS

BUENOS AIRES - ARGENTINA

PERIODICO QUINCENAL LITUANO

DICIEMBRE DE 1986

SVEIKI SULAUKE SVENTŲ KALĖDŲ!

VILNIUJE IR KAUNE GYVA KRIKŠČIONYBĖ TARP NIŪRAUS ATEIZMO

Tai antraštė ilgo straipsnio apie Bažnyčią Lietuvoje, kurį išspausdino V. Vokietijos "Frankfurter Allgemeine Zeitung" liepos 30, Nr. 173.

Autorius Werner Adam lankėsi Vilniuje ir Kaune. Jis pabrėžė, kad užsieniečiams Kaune neleidžiama nakvoti, jie jį gali tik dienos metu apžiūrėti. Turistai nejaukiai jautėsi, nuvesti į Kauno baziliką mišių metu, kai jiems vadovė garsiai aiškino apie gotikos stilių, lyg tai būtų muziejus. O pilnutėlė maldininkų bažnyčia kaip tik buvo muziejaus antitezė: ji buvo išraiška gyvos katalikybės.

Jėzuitų bažnyčia toj pačioj Rotušės aikštėj dabar perdirbama į koncertų salę. Jos vienuolynas jau seniai tarnauja kaip amatų mokykla. Bet šalia jos esanti Šv. Trejybės bažnyčia turi kunigų seminariją su 120 klerikų, vedama prof. Viktoro Butkaus. Dar viena katalikų seminarija yra Rygoje su 100 studentų.

Vienintelė protestantų bažnyčia Kaune taip pat "neveikia", o pravoslavų cerkvėje dabar rengiamos komu-

nistinio herojiško stiliaus skulptūrų parodos.

Kaunas palieka jaukų, labai švarų įspūdį: net Stalino alėja tapo Laisvės (ne Lenino) alėja, nors niekas čia negalvoja kad "nomen est omen". Tuo tarpu architektūriškai įdomiam ir savitam Vilniaus mieste svarbiausia gatvė turi Maksimo Gorkio vardą, kuris ten tikriausiai niekada nesilankė. O ta gatvė prasideda nuo senovinių miestovartų, Aušros Vartais vadinamų, o ant jų arkos stovi užrašas: Mater Misericordiae - Gailestingoji Motina.

Stebuklingas Marijos paveikslas, prie kurio minios piligrimų, daugiausiai moterų, eina ant kelių, yra visais atžvilgiais labai panašus į Censtachovos Juodąją Madoną. Tai primena ilgamečius ryšius su Lenkija, kurie privedė prie Lietuvos krikšto 1387 m.

Dabar iš 40 Vilniaus bažnyčių tik vienuolika tarnauja religijai. Katedra pavirsta koncertų sale su meno galerija, Šv. Mykolo bažnyčia - archyvu, o į tvirtovę panaši Bernardinų bažnyčia perstatoma į Meno Instituto salę.

Vienuoly tas netoli Aušros Vartų, kaip sakoma, caro laikais buvo "politiniu kalėjimu". Tai liudija, kad lietuviai net šimtmečio pradžioje turėjo kovoti su priespauda ir negalėjo turėti knygų savo kalboj. Dėl to, iki 1904 metų, kai draudimas buvo atšauktas, Lietuvoje darbavosi knygnešiai, platindami knygas spausdintas Karaliaučiuje, kur buvo virtęs lietuvių veiklos centru. Dar Karaliaučius yra rusų respublikos dalis ir, nors tik 250 km atstume, visai kitoj planetoj, kalbant apie turizmą.

Lietuvos patronas yra Šv. Kazimieras. Jo 500 m. mirties sukaktuvės buvo švenčiamos prieš 2 metus. Popiežius buvo pakviestas, bet Maskva jo nepelėdo. Šv. Kazimiero bažnyčia dabar yra "Lietuvos Komunistų Partijos Ateistinis Muziejus". Ten prieš pikta "Caro-Kunigo-Buožės" trejybę stovi šviesi Lenino "ikona". Hitlerio-Stali-

no Paktas, Pabaltijo respublikų pražūtis visai neminimas, bet "klerikalai už Hitlerį 2-jo Pasaulinio karo metu", "priešliaudinė veikla katalikų dvasiškijos 1945-1952 m." yra siejami su demaskavimu "reakcinės substancijos visų religijų ir jų tarnų". Dėl to galima rimtai abejoti, ar popiežiui bus leista atvažiuoti, kai lietuviai 1987 metais švęs savo krikščionybės 600-ias metines.

Vilniaus universitetas, įsteigtas prieš daugiau kaip 400 metų ir - neskaitant Karaliaučiaus - turėtų būti seniausia Alma Mater Sovietų Sąjungoje. Jo jubiliejus buvo atšvestas 1979 m. Įdomu pastebėti, kad ta proga vietos menininkai grįžo prie pagoniškų Lietuvos temų. Universitete mitologijos vestibulyje mozaika rodo visą panteoną senųjų dievų, o Pabaltijo studijų vestibulyje freskos būdu iliustruojama pagonių tautosaka.

Kviečiame nors mintimi
jtgitis su gyvo tikėjimo
išpažinėjais okupuotoje
Lietuvoje ir stengtis
atvykti į šv. Kalėdų
Mišias.

ARGENTINOS LIETUVIŲ ORGANIZACIJŲ IR SPAUDOS TARYBA (ALOST),

Nuoširdžiausiai, sveikina P. L. Bendruomenę, Jaunimo Sąjungą lietuvišką spaudą ir mūsų kolonijos veikėjus bei visus lietuvius Argentinoje ir pasaulyje, linkėdama šv. Kalėdų ir N. Metų šventėse - daug laimės asmeniniame gyvenime ir sėkmės lietuviškame darbe!

KALĖDŲ VARPAMS

SKAMBANT ir žengiant į Naują sveikiname visus bendradarbius, jus 1987 Metus, nuoširdžiai rėmėjus ir skaitytojus Argentinoje ir visame pasaulyje ir visus lietuvius - telydi jus sveikata ir viltis, kad - amžiuos gimusi laisva lietuvių tauta - ir vėl bus laisva!

LAIKO Redakcija ir
Administracija

ARGENTINOS LIETUVIŲ

CENTRO VALDYBA nuoširdžiai sveikina visus narius, draugiškas organizacijas, spaudą, P. L. Bendruomenę, L. Jaunimą bei visus lietuvius linkėdama:

Gražių šventų Kalėdų
švenčių!

Daug laimės Naujuose

KRISTAUS UŽGIMIMO

SVENTĖJE sveikiname visus brolius ir seses lietuvius, linkėdami gausios Kūdikėlio Viešpaties palaimos ir laimingų Naujų 1987 metų!

Marijonai Argentinoje.

KATALIKIŲ MOTERŲ IR MERGAIČIŲ DRAUGIJA

"BIRUTĖ" nuoširdžiai sveikina visas lietuviškas organizacijas, spaudą, jaunimą ir visus lietuves moteris bei visą lietuvių koloniją Argentinoje, linkėdama:

LAIMINGŲ NAUJŲ
1987 METŲ!

SLA CENTRO VALDYBA

linki visiems savo organizacijos skyriams, broliškoms organizacijoms, spaudai, mūsų rėmėjams bei darbuotojams, jaunimui, nariams bei visai lietuvių kolonijai.

Linksmų šventų Kalėdų
Laimingų Naujų Metų!

(daugiau sveikinimų 6 psl.)

DABARTINIS GYVENIMAS SOVIETINĖJE LIETUVOJE

ŠVEDŲ LAIKRAŠTIS APRAŠO LIETUVIO PABĖGIMĄ

Stokholmo dienraštyje Dagens Nyheter (1985-IX-29) plačiai aprašytas Alfonso Sakauskio pabėgimas į Švediją. Į E'ando salą jis atplaukė rugpjūčio 4 d. iš sovietinio žvejų laivo. Švedų korespondentui 26-metis pabėgėlis pasakojo, kad jis niekad nelaiškė Sovietų Sąjungos savo "tėvyne". Tėvyne jam esanti Lietuva. Sakauskui keliaujant po Sovietų Sąjungą, rusai dažnai jo klausdavo, kodėl lietuviai jų nemėgsta ir kodėl jie "tokie fašistai". Sovietinė propaganda jo nepaveikusi ir jis niekad netikėjęs, kad amerikiečių raketos grėsia taikai. (ELTA).

Pasakoja Švedijon atbėgęs ALFONSAS SAKAUSKAS, ten išgyvenęs 9 mėnesius ir atšventęs 27-tąjį savo gimtadienį.

VAIKŲ DARŽELIAI

Pradėsiu nuo vaikų darželio. Kartą mano sesers vaikas parėjo namo iš parodė du paveikslėlius. Viename jų parodė su paveikslėlius. Viename jų Leninas žaidžia su vaikais, dalina jiems saldainius, kitame - kapitalistas su pinigų maišu, viską atiminėja iš vaikų ir nori karo. Sesers vaikas pasigyrė: "Leninas geras, o tas blogas".

MOKYKLA

Nebuvau komjaunuoliu, nors tai beveik privaloma. Nebuvau nė pionierium. Buvau tiktai spa'liuku. Tvirtai atsakiau būti pionierium, bet nežinau kodėl. Tada ir pasikeitė mokytojos žvilgsnis į mane. Pats nesupratau, kodėl vienintėlis visoje klasėje atsakiau būti pionierium: kažką pasakiau prieš juos, mokytoja užpyko ir pasidariau vienu iš paskutiniųjų. Ir jei kas nepatirdavo, tuoj pat sumaišydavau su žeme. Mokytojai nekentė manęs, bet su vaikais gerai sugyvenau, o mokytojų nekenčiau, kaip ir jie mane. Domėjausi sportu, dalyvaučiau varžybose. Treneris mane gerbė, ir niekas tenai manęs neniekino. Sporte man sekėsi-pasidariau Lietuvos džiudo čempionu (6 kartus) ir visos Sov. Sąjungos prizininuku.

KOMUNISTAI

Būti komunistu yra naudinga-gauti butą, gyvenimo sąlygos pagerėja. Daug kas to nori, bet ne visi gali tai pasiekti. Tarp partiečių yra daug korupcijos. Daug reiškia įtakingos pažintys-jos palengvina gyvenimo kelią. Komunistas visuomet yra teisus.

RUSAI

Visi baltiečiai nori atsikratyti komunistinės sistemos visi!!! Nebūtina išvažiuoti, nes yra ir tokių, kurie negalėtų gyventi be savo šeimos, draugų, tėvų ir tėvynės.

Daugumai rusų ta sistema patinka. Jiems atrodo, kad netvarką daro tokie žmonės kaip baltiečiai, kurie nenori taip gyventi. Rusai yra įsitikinę, kad tai jų valdžia-gera ir teisinga. Jei kuriame nors rusų mieste pasakai, kad tau nepatinka "tarybų valdžia", iš to

miesto gyvas neišvažiuosi-piktai žiūrės į tave, neišeis ir galų gale tave užkas.

Aš buvau Chabarovske. Vienas iš mūsų grupės paklausė vadovą: "Platūs jūsų laukai, bet kodėl nematyti jokios karvės? "Atsakė: "Kam mums karvės? Mes geriamė cheminiu būdu pagamintą pieną iš augalų" Visas Sibiras geria tokį pieną. Mėšos pagaminti dirbtiniu būdu dar negali-veža mėsa iš Baltijos kraštų, kur jos trūksta. Briedžių, meškų Sibire yra, bet parduotuvėse mėšos nėra. Rusams atrodo, kad su karvėmis per daug darbo-reikia šerti, melžti. Tik vaikai (su talonais) gauna tikro pieno. Jeigu vaikų neturi, pieno nematysi.

Rusai atvykę į Baltijos kraštus prieš 20 metų, supranta lietuviškai, latviškai arba estiškai, bet nekalba. Su jais reikia kalbėti rusiškai. Andropovui valdant, buvo iš'eistas potvarkis: kai susitinka du lietuviai ir vienas rusas, visi trys turi kalbėti rusiškai. Rusų kalba visur privaloma. Retas rusas, atvykęs į Lietuvą, kalba lietuviškai. Net vaikų darželiuose įvestos specialios rusų kalbos pamokos.

Rusų gyvenimo lygis po II D. karo pakilo. Jiems atrodo, kad, palyginus su prieškarinėm sąlygom, viskas pagerėjo. Baltiečiai nekalba apie prieškarinį gyvenimą, nes kalbančius perkelia į Sibirą. Draudžiami net anekdotai. Pirmą kartą gali gauti trejus metus ar daugiau už "tarybinės valdžios šmeižimą".

KARIUOMENĖ

Mano tėvas nepriklausomos Lietuvos laikais tarnavo kariuomenėje. Tada kareiviai valgė mėšą ir gėrė pieną, o dabar valgo paprastą košę. Rusų kariuomenė iš kareivio daro ne žmogų, bet negalvojančią gyvulį, kuris aklaui klauso. Jis privalo klausyti vado įsakymų, nors jie būtų ir klaidingi ar neteisingi. Tik po to gali pasiskųsti, kad vadas pasielgė negerai. Švedijos kariuomenėje kareiviai mokosi savarankiškumo. Jie klauso vado, bet ir patys galvoja, kad netaptų avių banda, kaip rusų kariuomenėje.

ŽMONIŲ KATEGORIJS

Sovietinėje Lietuvoje yra trys žmonių kategorijos: girtuokliai, pagrindinė masė (ir aš jai priklausiau), aukštuomenė.

Seniau girtuoklių buvo daugiau, bet atėjus valdžion Gorbačioviui, jų skaičius sumažėjo-daugelį pasodino į kalėjimus, kur jie turi dirbti neapmokamą darbą. Ten jie yra "gydomi" ir saugomi ginkluotų sargų.

Pagrindinė masė-tai darbininkai, tarnautojai. Jie negali nusipirkti, nei maisto, nei drabužių be pažinčių. Jiems reikia kovoti dėl visko. Kai pasirodo apelsinai, bananai parduotuvėje, susidaro mižiniška eilė, kurioje turi laukti, o kai prieini - nebėr!

Mažai yra tokių, kurie gyvena vien iš algos. Jei kas taip gyvena, tuoj pat matosi: apsirengęs savo senelio drabužiais, alkanas, neturi automobilio ir niekad neturės. Iš viso nemadinga

gyventi vien iš algos - reikia turėti kokį nors "bizniuką". Tada busi visuomenės gerbiama, gerai atrodantis, turintis automobilį.

"Bizniukų" yra visokių: vieni augina pomidorus šiltadaržiuose žiemos metu ir pardavinėja po 10 rb. kilogramą, kiti siuva neoficialiai, treti augina gėles ir tt.

Drabužius gauna žmonės įvairiais būdais: perka iš turistų-rumunų, lenkų, kurie specialiai atvyksta su drabužiais iš Vakarų, patys siuva ir parduoda kaip firminius. Pvz. pasiuva džinsus už 50 rb., o parduoda už 200 rb. turguje. Kartais, kai "išmeta" džinsus parduotuvėje, galima juos nupirkti už 100 arba 120 rb. Tai oficiali kaina. Paga! atlyginimus tai labai brangu, bet žmonės perka juos ir vėl parduoda turguje už dvigubą kainą.

Vartoju žodį "išmeta", nes labai greitai prekės dingsta. "Išmeta" - reiškia vos prekė pasirodo parduotuvėje ir tuoj pat nuperkama. Švedijoje sunkvežimiai lėtai atgabena prekes, sunėša į sandėlius, sudeda į parduotuvės lentynas, ant kurių ilgai laukia pirkėjų. Lietuvoje visi iš anksto žino kada prekės pasirodys. Ir kai ją "išmeta", tuoj pat atsuduria pas pirkėjus.

Man, kaip ir visiems, reikėjo versti visokiais "bizniais". Mano draugai siūdavo drabužius ir pardavinėdavo atvykstantiems iš Rusijos. Aš pardavinėdavau firminius drabužius, gautus iš Vakarų per lenkus ir rumunus. Uždirbdavau iki 2000 rb. per mėnesį, bet turėjau tam atiduoti visą energiją, rūpintis vien materialinėm problemom. Visą laiką jaučiau slegiančius varžtus, laisvės stoka. Pradėjau nekęsti visos tos kombinacijos.

Pagrindinė masė žmonių rūpinasi tik paprasčiausiais materialineis reikmenimis. Tas rūpestis pasidaro gyvenimo tikslu. Jei nori gauti ką geresnį, turi brangiai mokėti, kitaip negausi nei gero maisto, nei drabužių. Ar tai yra b'oga, ar gera, žmogus neturi teisės spręsti. Jei nori patekti į kalėjimą, gali svarstyti, ar valdžia gera ar bloga.

Aukštuomenėje "biznis" yra kitoks. Tos kategorijos žmonės deda pinigus į Šve'carijos bankus. "Grietinėlės" vilos yra saugomos milicijos. Yra toks vilų miestelis už Valakampių. Vilos aptvertos tvoromis, su bokšteliais. Tvorą truputį žemesnė už kalėjimo sieną. Bokšteliuose budi ginkluoti milicininkai. Viduje įrengtos suomiškos pirtys ir visi kiti patogumai. Aukštuomenė turi savo pardutuves su visom žmogui reikalingom prekėm.

GYVENTI KITUR

Atitarnavęs kariuomenėje pavažinėjau po Sov. Sąjungą ir pamačiau, kad visur toks pat slogus gyvenimas. Atėjo mintis apsigyventi kitur.

Gyvenu Švedijoje jau 9 mėnesiai. Čia žmonės gali gyventi vien iš algos, turėti maisto ir drabužių kiek nori, įsigyti automobilį be juodai uždirbtų lėšų. Norinti nusipirkti automobilį Sov. Sąjungoje vien iš algos, reikėtų visą gyvenimą dirbti, nemadingai reng-

tis ir visai nevalgyti! Galų gale jį nusipirkus, viskas pradeda byrėti, reikia taisyti. Ir vėl reikia vikriai suktis, jieškoti: dalių nėra, o jeigu atsiranda, reikia brangiau mokėti.

Švedijoje gali visur važinėti. Švedas gali nuvažiuoti net į Sov. Sąjungą, o sovietinis pietis iš savo "placiosios tėvynės" niekur negali išvažiuoti. Aš apkeliavau visą Sov. Sąjungą. Pusė jos neprieinama: kalėjimai ir karinės bazės.

Švedijoje nėra reikalo "bizniuti" čia žmogus yra viskuo aprūpintas. Sov. Sąjungoje net vaikui gauti vietą daželyje reikia griebtis "biznio". Lietuvoje vaikų darželis buvo šalia mūsų namų, bet tenai nebuvo vietos. Sesuo vežiojo vaiką pusę metų į kitą miesto galą. Išvargo, pagaliau susirado pažįstamą ir už saldinių dėžę jos vaikas buvo priimtas į artimiausią darželį. Tada sesers vaikas ir parėjo namo su paveiksliais apie kuriuos kalbėjau pradžioje. (Tėv. Žib.)

LAIKUI IR KALENDORIUI AUKOJO

Austr.

- 20,00 Zofija Kalibatiėnė
- 10,00 Petras Glemža
- 6,50 Lidia de Placakis
- 5,00 Paulina Grigonis
- 5,00 Gene Macaitienė
- 5,00 Juzė Brazaitienė
- 5,00 Vitalis Gražulevičius
- 5,00 Apolonija Rymavičienė
- 5,00 Karolis Markauskas
- 5,00 Dra. A'icia S. Brazaitis
- 5,00 Jorge Brazaitis
- 4,00 Liuda Mikulėnienė
- 3,00 Sergio Derenčus
- 2,50 Viktorija Dumbliauskienė
- 2,00 Antanas Stančikas
- 2,00 Jonas Talmontas
- 2,00 Albertas Ramanauskas
- 2,00 Jedvyga Rimšėlienė
- 2,00 Jadzė Žagrakalienė
- 2,00 Bronė Galbogienė
- 1,00 Karolina Gradeckienė
- 1,00 Angela Aukštaitis
- 1,00 Julija Kučinskas
- 1,00 Emilija Masionytė
- 1,00 Petrona Talut's
- 1,00 Ona Markunienė

Visiems mieliems "Laiko" rėmėjams ta-riame nuoširdų ačiū.

LAIKO Administracija.

Apleidus šį pasaulį Adelei Slušnytei Kulavičienei, jos vyrui Feliksui, sūnams: Alfonsui ir Viktorui su šeimomis, seseriai Valerijai ir kitiems giminaičiams bei jų šeimoms, reiškiamė nuoširdžią užuojautą ir drauge liūdime.

Uršulė ir Pijus Sakalauskai, Marija ir Jonas Norbertas Čiziai su šeima.

Išsiskyrus iš gyvųjų tarpo Bronėi Balnonytei Tunikaitienei, jos liūdinčiai dukrai Gladys ir kitoms giminaičiams reiškiau gilią užuojautą ir drauge liūdžiu.

Liuda Kuncinaitė Mikulėnienė.

SEKMADIENIO R I M Ė I A I

+++++

MARIJA - DIDŽIOJI KRIKŠČIONIŲ MOKYTOJA

Nuo pat krikščionybės pradžios Marija stovi tikinčiųjų sargyboje, gindama juos nuo priešų puolimų ir kartu mokydama krikščionis šventumo kelio. Visų laikų klaidos - herezijos buvo nugalėtos su Marijos galingu užtarymu, visų laikų šventieji perėjo per Marijos mokyklą, tapdami šventais.

Tegul istoriniai faktai kalba kaip gyvi liudininkai šitos tiesos. Kai Efe-so bažnyčios suvažiavime buvo ginčijamasi dėl Kristaus dievybės, tuomet buvo apginta netik Kristaus dievybė, bet kartu iškelta Marijos kaip Dievo Motinos garbė. Efe-so tikintieji atsidėkodami už šią tiesą naktį išėjo su uždegtais švyturiais į gatves, išreiškdami savo džiaugsmą ir pritarimą.

Kai viduramžiais kylo albigensų kladžiatikiai, skaldydami tikinčiuosius, Marija įkvėpė Šv. Dominiką, kad su rožančiaus malda eitų apginti tikrojo tikėjimo tiesas, apmąstydami rožančiaus paslaptis. O protestantizmo laikais, Marija pasirodė Šiluvos laukuose (1608 metais) apgindama katalikų tikėjimą Lietuvoje.

Kai Prancūzijoje pereitame amžiuje liberalizmo banga bandė išstumti Bažnyčia iš viešo gyvenimo ir tyčiotis iš krikščioniško tikėjimo tiesų, Marija 1848 m. prabylo Lasaleto mieste, kviesdama tikinčiuosius daryti atgailą, o 1858 metais pasirodė Liurde, prisistatydama kaip Nekaltai Pradėtoji ir kviesdama tikinčiuosius burtis į jos šventovę ir su malda apsiginti nuo laiko blogybių.

Kai 1917 metais Rusijoje kilo bolševikų revoliucija, Marija tais pačiais metais kitoje Europos pusėje, Fatimose Portugalijos pietuose apsiereškė trim piemenėliams, kviesdama tikinčiuosius atlikti sąžiningai savo pareigas, kalbėti Šv. Rožančių ir pasiaukoti Nekaltiausiai Marijos Širdžiai, kad išvengtų karo ir bedievybės plitimo pasaulyje.

Šie istoriniai faktai kalba patys už save, kad Marijai yra pavesta misija sunaikinti visas klaidas ir pašalinti visus krikščionybės pavojus, buriant krikščionis į vieningą ir pastovią maldą ir pasiukojimą dėl kitų išganymo. Marija mus mokina melstis ir pasiaukoti.

Tai yra Marijos mokyklos programa, kurią šventieji išpildė ir todėl žiba kaip žvaigždės dangaus skliautuose. Tegul jų pavyzdžiai paragina ir mus pasekti tuo pačiu keliu. Tegul jų pavyzdžiai kalba už save kaip liudininkai.

Mūsų tautos kilnus sūnus Šv. Kazimieras pamilęs Mariją, pradėjo ją sekti: savo nekaltumu, savo pasiaukojimu dėl vargšų, savo ištikimybe Kristui, todėl per savo trumpą gyve-

nimą, vos per 26 metus pasiekė šventumo vainiką.

Šv. Ignacas iš Lojolos, buvęs senas kareivis, pasiskaitęs šventųjų gyvenimus, nutarė per Marijos užtarymą pradėti naują gyvenimą, kurdamas jezuitų ordeną ir palikdamas švento gyvenimo pavyzdį ateities kartoms.

Šv. Jonas Don Bosco, visą savo kunigystės gyvenimą pašventė Marijos Krikščionių Pagalbos globai, įsteigdamas saliziečių kongregaciją, kuri iki šių dienų auklėja jaunimą doros ir tikėjimo šviesoje.

Dievo Tarnas arkivyskupas Jurgis Matulaitis, visas savo jėgas sudėjo į Marijos Nekaltai Pradėtos rankas, atnaujino Marijonų kongregaciją, atstatė Lietuvos bažnytinę hierarchiją ir mirė šventumo garse. (Kurio beatifikacija įvyks 1987 metų birželio mėn. 28 d.)

Viši šventųjų pavyzdžiai mums rodo, kad jie visi išėjo Marijos mokyklą, kurioje išmoko didžiųjų dorybių, kurios padarė juos šventais. Jei norime pasekti šventais, istokime į Marijos mokyklą, užbaigdami ją su brandos diplomu. Kun. AUGUSTINAS

"LAIKO" SKAITYTOJAMS

Yra žinoma, kad Lietuviškoji spauda visame pasaulyje vargsta, o ypač ten, kur krašto ekonominė būklė yra žema. Todėl mums be jūsų pagalbos sunku išsiversti. Jau išsiuntėme 1987 m. lie tuvišką sieninį ka'endorių. Mes jį dovanuojame visiems skaitytojams, tačiau prašome prie jo išleidimo prisidėti nors ir maža auka. Ypatingai mus sle gia pašto išlaidos ir daugybė prenume ratos neužmokėjimas. Jau greit bus keturi metai kai mes nebeturime pre numeratos rinkėjo, skaitytojų aplankytojo ir jokio administratoriaus. Malonėkite kaip nors laiku prenumeratą atsilyginti! Nuoširdžiausias ačiū.

Redakcija

RELIGINĖS ŽINIOS IŠ OKUOTOS LIETUVOS

Prieni.

TSKP CK Generaliniam sekretoriui drg. M. GORBAČIOVUI

Nuorašai: Lietuvos vyskupams ir valdytojams. RRT įgaliotiniui P. ANILIONIUI.

Prienų parapijos tikinčiųjų
PAREIŠKIMAS

Jau eilė metų mūsų parapijos kunigai terorizuojami už apsilankymus tikinčiųjų butuose (1986 m. Prienu m. T. Armijos g-je). Mes patys juos pasikviečiame, o bedieviai mokytojai neprašyti lankosi mūsų namuose ir ča mėgina vesti agitaciją prieš mūsų religinius įsitikinimus, ir nėra už tai baudžiami, nė terorizuojami.

Argi tai suderinama su tikinčiųjų ir netikinčiųjų lygybės prieš įstatymą principu, kurį skelbia mūsų Konstitucija?

Koks įstatymas draudžia mums kunigą (kaip pilnateisi TSRS pilietį) pasikviesti į savo namus? Mes norime gyventi namuose, kurie pagal mūsų katalikiškas tradicijas būtų kunigų kas metai pašventinami. Negi šis mūsų kuklus noras gali sukelti grėsmę tarybinei santvarkai?

Prašome patvarkyti, kad Prienu rajono vadžios organai nutrauktų mūsų kunigų terorizavimą ir netrukdytų jiems lankytis mūsų butuose. Pasirašė 1670 tikinčiųjų.

Indūra (Gardino sritis). Gardino srities RRT įgaliotinis pareikalavo iš Indūros klebono kun. Kazimiero Žilio, kad šis gedulingose Mišiose neskaitytų lekcijos iš laiško Filipiečiams, kuri prasideda žodžiais: "Mūsų tėvynė danguje..." (Fil. 3,20). Gardino įgaliotinio nuomone, tai antitarybinis išsireiškimas, jo žodžiai: jei tėvynė danguje, tai reiškia Sovietų Sąjungą jau nėra tikroji tikinčiųjų tėvynė.

Tas pats įgaliotinis priekaištavo kun. K. ŽILIUI, kam gyvenantiems be santuokos sakramento asmenims neduoda nuodėmių išrašymo. Esą tai jau bausmės rūšis, taikoma tikintiesiems, o Religijų susivienijimų nuostatai neleidžia kunigams skirti bausmių tikintiesiems. ("LKBK" Nr. 71)

"LKBK" Nr. 71 skiriamas mylimam Tautos Ganytojui-tremtiniui J. E. Julijonui STEPONAVIČIUI, kurame: "Popiežius JONAS - PAULIUS II ir lietuvių tauta sveikina vyskupą" (popiežiaus laiškas tilpo "Laiko" 712 nr.), Vilniaus arkivyskupijos sveikinimą pasirašė 85 kunigai, o Kaišėdorių vyskupijos sveikinimą pasirašė Vysk. Vincentas SLADKEVIČIUS ir 68 vyskupijos kunigai, gi Telsių vyskupijos sveikinimą pasirašė vysk. Antanas VAIČIUS, vyskupijos kunigų taryba ir vysk. kunigų vardu pasirašė 13 kunigų ir Panevėžio vyskupijos sveikinimą pasirašė 90 kunigų.

Žagarė. 1986 m. birželio 29 d. Žagarės bažnyčioje suplaukė iš visų Lietuvos kampelių tikintieji minėjo J. E. Vysk. Julijono STEPONAVI-

ČIAUS trigubą jubiliejų. Pamaldų metu pamokslus pasakė Žagarės klebonas kun. Gustavas GUDANAVIČIUS, kun. Ladislovas BALIŪNAS ir kun. Leonardas JAGMINAS. Prieš jubiliej nes apeigas buvo perskaitytas Popiežiaus JONO - PAULIAUS II sveikinimo laiškas vysk. J. STEPONAVIČIUI, kuris suteikė daug džiaugsmo jubiliantui ir visiems tikintiesiems. Po pamaldų Vilniaus arkivyskupijos vardu J. E. J. STEPONAVIČIŲ pasveikino kun. Algimantas KEINA; sveikino Jonišio dekanas bei kt. kunigai; pasipuošęs tautiniais ir baltais rūbais jaunimas iš Vilniaus, Žagarės, Kauno, Šiaulių, Valkininkų, Prienu, Kapsuko, Kybartų, Mažeikių, Jonišio ir kitų miestų nuširdžiai sveikino mylimą Vyskupą-tremtinį, dėkodami Dievui ir Jam už tą nuostabią ištvėrmę ir meilę Bažnyčiai, kurią Ekselencija rado šių dienų negandose ir persekiojime.

GRĮŽTA MUROVJOVO - STALINO LAIKAI straipsnyje rašoma: 1986 m. birželio 27 d. RRT įgaliotinis P. ANILIONIS į Vilniaus Kuriją sukvietė visus Lietuvos vyskupus ir vyskupijų valdytojus tradicinam "smegenų plovimui". Įgaliotinis buvo piktas ir griežtai vairais priekaištais ir grasinimais, kam vyskupai netvarko kunigų ir klierikų. Seminarijoje esą bloga padėtis... kai du klierikai buvo milicijos sulaukyti, bandant įnešti į Seminariją J. GRINIAUS knygą "Žmogus be Dievo".

Vysk. Juozo PREIKŠOŠ vadovaujama Lietuvos Krikšto Jubiliejaus komisija prašo neįmanomų dalykų: gražinti Vilniaus Katedrą, Šv. Kazimiero bažnyčia, Klaipėdos Taikos Karalienės bažnyčią ir t.t. Šie reikalavimai nebus patenkinti, o jei Jubiliejaus komisija ir toliau eis ekstremistų pramintais takais, uždrausime minėti Lietuvos Krikšto jubiliejų, o pačią komisiją paleisime.

Mirus Petri PAULAIČIUI, vadžios pareigūnai prašė kleboną, kad jis nelaidotų buvusio nusikaltėlio su bažnytinėmis išklmėmis. Klebonas į prašymą nekreipė dėmesio ir suruošė išklmingas laidotuves... nes velionis buvo praktikuojantis katalikas, mirė aprūpintas sakramentais.

Vysk. V. SLADKEVIČIUS priminė įgaliotiniui, kad tai dar neįrodo tikėjimo laisvės, jei deputatų, direktorių postuose esantys žmonės priversti slėpti savo įsitikinimus, nes kalbama ne apie tėvus ar senelius, bet apie jų vaikus. Vysk. V. SLADKEVIČIUS nurodė įgaliotiniui konkretų tikėjimo pažinimo ir išpažinimo laisvę pažeidžiantį faktą, kai Molėtų bažnyčioje valstybės pareigūnai grubiai užpuolė kun. J. KAMINSKĄ, beklausinėjančių vaikus katekizmo tiesų.

Kokia klasta ir apgaulė! Valdžiai bedieviai "leidžia" dažyti kai kurių vadžios nusavintų bažnyčių pastatų sienas ir kartu įvairiausiais persekiojimo grasinimais, baudomis, net areštais daro viską, kad bažnyčios būtų tuščios.

MŪSŲ KOLONIJOSE

VILLA LUGANO

IŠ A. L. CENTRO VEIKLOS

LIETUVIŲ CENTRO ŠOKĖJAI TARPTAUTINIAME FESTIVALyje

Š. metų lapkričio mėn. 9 d. 19 val. "Coliseo" teatre įvyko V-tas Rytų Europos tautinių šokių festivalis, kuriame dalyvavo šių penkių tautų šokių ansambliai: Kroacijos, Lenkijos, Lietuvos, Vengrijos ir Ukrainos.

Programa organizavo AFEDE (Agrupacion Folklorica de Colectividades del Este de Europa) - Rytų Europos Tautų Folkloro Sąjunga, kuriai priklauso lietuviai: sekret. Juozas Pulikas, nariai: Oscar Jukna ir Alfredo Ruplėnas.

Meno programa susidėjo iš dviejų dalių, kuriose pasirodė penkių tautų ansambliai su savo tautiniais šokiais.

Pirmą meno dalį pradėjo Lietuvių Centro šokių ansamblis, vadovaujamas Juozo Puliko, šokius su muzika palydėjo Oscar Jukna, Mečislovas Jasiūnas, Rikardas Muškėtas. Dalyvavo senasis ansamblis kartu su "Inkaras" ansambliu ir pasirodė su šokiais: "Pliauškutis", "Čigonėlis" ir "Aštuonytis" publikai palydint karštais plovimais.

Antroje meno dalyje Liet. Centro ansamblis išpildė sekančius šokius: "Sukčius", "Varkijetis", ir "Malūnas", publikai gėrintis lietuviškų šokių įvairumu ir tautinių drabužių spalvingumu.

Iš kitų keturių tautų: kroatų, lenkų, vengrų ir ukrainiečių daugiausia publikos simpatijos susilaukė ukrainiečiai, kurių ansamblis yra profesionalinio lygio. Daugumas tautinių šokių išreiškė vestuvines ceremonijas.

Daugiausia šokėjų iš visų tautų dalyvavo iš Lietuvių Centro, nes pasirodė senųjų ir jaunųjų "Inkaras" šokėjai. Abu ansambliai atliko savo programą su didele įsijautimu ir grakšumu, žavėdami visų dalyvių akis.

Programos gale visų penkių tautų rinktiniai šokėjai sušoko kartu argentiniečių šokį "El Pericon", paruoštą profesorės Silvia Tadei, kuris labai sužavėjo visus žiūrovus. Paskui buvo į sceną iškviešti penkių tautų ansamblių vadovai, kartu su programos vedėju Jorge Muzak, kuris labai gyvai pristatė kiekvienos tautos šokius. Tenka labai pasidžiaugti šia nauja Rytų Europos tautų iniciatyva, ruošiant bendrus šokių festivalus. Dalyviai

LIETUVIŲ CENTRO METINĖ VAKARIENĖ

Š. m. lapkričio mėn. 22 d. (šeštadienį) Lietuvių Centre įvyko gražiai paruošta metinė vakarienė. Salė prisipildė publikos. Vakarienės metu grojo garsus vokiečių orkestras "Goldene Sterne", o centriečiai ypač jaunimas padėjo prie svečių aptarnavimo.

Dalyvavo visų draugijų atstovai, kurie buvo pakviesti. Buvo atvykę lietuviai iš Berisso miesto, net iš gre-

timo krašto Urugvajaus (ponai Mančanska). Laikė vakarienės vietinis laikraštis įteikė Liet. Centro pirmin. Juozui Pulikui dovaną - menišką lėkštę.

Tokiu būdu Lietuvių Centras su šia vakariene užbaigė davo 60 metų sukaktį, kuri buvo minima per visą spalio mėnesį. Lietuvių Centre dabar veikia trys šokių ansambliai: senųjų, jaunųjų "Inkaras" ir mažųjų "Gintarėlis", kuris netik šoka bet ir dainuoja, palydint panelei Aldai Čikštai tei su muzika.

Tenka pasidžiaugti šia Lietuvių Centro kulturine veikla, linkint nenuilstamai toliau veikti išlaikant lietuviškos kultūros lobyną.

BERISSO URUGVAJUS "MINDAUGO" VIEŠNAGĖ PAS MONTEVIDEO LIETUVIUS

Berisso "Mindaugo" draugijos dainų ir šokių ansamblis š. m. lapkričio mėn. 6 d. padarė ekskursiją į Urugvajų, Montevideo miestą aplankyti su meno programa lietuviams.

Visų pirma ekskursantai nuvyko pamatyti Punta del Este kurorto, kur išsimaudę vandenyne, tęsė savo kelionę į Montevideo miestą į "Kultūros" draugiją, kur buvo labai nuoširdžiai priimti ir pavaišinti.

Lapkričio 8 d. šeštadienį įvyko meno įvairi programa šioje formoje:

Pirmoje meno dalyje "Mindaugo" ansamblis pasirodė su muzika, pasveikinimu, sušoko "Suktinį". "Jevaro tiltą" ir "Našlę" sudainavo "Mylėk ir lauk", "Dar ne tavo valia" ir "Prie laužo".

Antroje dalyje pasirodė orkestras su muzika, paskui "Gintarėlio" dainų grupė sudainavo: "Leiskit į Tėvynę", "Dar ne jok", "Mylėjau Mergelę", o šokių ansamblis pasirodė su šokiais: "Aštuonytis", "Ketvirtainis", "Žalgiris", "Mindaugiečių po'ka", "Malūnas" ir atsveikinimas, palydėti karštais plovimais.

"Mindaugo" ansambliui vadovavo Jorge Bukauskas Persico, o ansamblii publikai pristatė draugijos pirmininkė ponina Valentina Bukauskaitė de Persico. Orkestrui vadovavo Aleksandras Šaulys, "Gintarėlio" dainų ansambliui vadovavo ponina prof. Valentina B. de Persico, "Žalgirio" trio vadovavo Aleksandras Šaulys. Bendra režesūra ir priežiūra - Luis Lemberis.

Užsibaigus meno programai, padėkos žodį tarė "Liet. Kultūros" draugijos pirmin. Stasys Goda, Jaunimo pirmininkas Daniel Modena ir "Mindaugo" pirmininkė Valentina Bukauskaitė de Persico, kuri taip pat per radiją perdavė sveikinimus. Jaunimas toliau linksminosi prie muzikos iki paryčių.

Sekmadienį lapkričio 9 d. "Mindaugo" jaunimas per lietuviškas Mišias giedojo lietuviškas giesmes, bei tautiniais rūbais pasipuošęs ansamblis dalyvavo pamaldose. Po Mišių parapijos salėje įvyko gražus priėmimas. Ta-

Energinga "MINDAUGO" draugijos pirm. Prof. Valentina B. de Persico

proga klebonas kun. Jonas Giedrys visus maloniai priėmė ir apdovanojo visus svečius su lietuviškų dainų kasetėmis. Kartu dalyvavo ir Montevideo Lietuvių jaunimas. Buvo padaryta daug nuotraukų.

Paskui visi nuėjo į "Liet. Kultūros" draugijos patalpas, kur įvyko atsisveikinimo pietūs. Pietų laikė nuoširdžią padėką išreiškė draugijos pirm. Stasys Godas, kuriam atsakė savo kalba "Mindaugo" pirmininkė Valentina de Persico, Vytautas Dorelis padalino "Mindaugo" Gintarėliams dainorėlius, visi kartu dainavo lietuviškas linksmas melodijas, prisidedant visai publikai.

Reikia tikėtis, kad mindaugiečiai ilgai nešios savo širdyje gražius išpuodžius, išgyventus tarp Montevideo lietuvių, o ne vienam nukrito graudžiai ašarėlė atsisveikinant. Dar kelionėje ilgą laiką didelis skaičius automobilių lydėjo mindaugiečius.

Kelionės palydovai buvo: Francisco Persico, "Mindaugo" pirmininkė ponina Valentina Bukauskaitė de Persico, Elena C. de Perotti, Irenė ir Viktoras Meškiniiai, Elena Šaulienė, Aleksandras ir Elena Žagrakaliai.

Tenka pasidžiaugti šia meniška "Mindaugo" draugijos viešnagė pas Montevideo lietuviams ir nuoširdžiu Urugvajaus lietuvių vaišingumu. Meno pajėgų pasikeitimai prisideda prie lietuviškos kultūros išaikymo mūsų tarpe. Dalyvė

IŠ SLA VEIKLOS

1. SLA Valdyba praneša, kad naujų narių įsirašymą lapkričio 1-ja nu traukė iki sekančio numatyto laikotarpio. Prašoma atsilyginti nario mokesį, jei kas dar yra atsilikęs, kuris priimamas kiekvieną šeštadienį nuo 16 val.
2. 8-ją lapkričio, buvo baigtos lietuvių kalbos pamokos, p-ies Janinos Macaitės vadovybėje.
3. SLA Valdyba dėkoja p-nei Ireei A Stankevičienei už padovanotus gintarinius karolius, kurie bus išrifuoti "Dobilas" ansamblio reikalingams.
4. 9-ją lapkričio buvo SLA Kultūros Komisijos surenkta prof. Irenės P. de Parselis ir prof. Dr. Ernesto

Parselis bei "Žibučių" Dr. Jono Simanausko vadovybėje paskaita pajvairinta dainomis sukvieta nemažai tautiečių, kurie yra dėkingi visiems kultūrinio sambūrio vadovams, ačiū, ačiū!

5. 30 lapkričio buvo Pensinikų asado pietūs, kaip užbaiga 1986 metų veiklos. Laikė pietų šoko ir dainavo "Dobilas" p. Osvaldo Levanavičiaus vadovybėje ir bendradarbiaujant poniai Estelei J. Vezbickienei, p-lei Janinai Macaitytei ir p-ai Nelidai Zavickaitei de Mahne ir p-nui muzikui Mykolui De Diego.

6. Kviečiami tėvai visų "Dobilo" ansamblio narių 30 lapkričio 16 val. pasitarimui.

7. Sekmadienį 14 gruodžio bus maudimosi baseino atidarymas 1986 - 1987 m. sezonui. Publikai veiks nuo antradienio iki penktadienio: nuo 12 iki 19 val.; šventadienį, šeštadienį ir sekmadienį nuo 10 iki 20 val. Pirmadieniais uždarytas. Pabrėžiama, kad šeštadieniai ir sekmadieniai skirti tik nariams ir lietuvių kolonijos svečiams. Veikia atskiras vaikams baseinas, rūbų saugykla, šaltas ir šiltas dušai, privalomas gydytojo apžiūrėjimas; ir visi kiti patogumai, o taip pat, šiltų ir šaltų patiekalų buffetas.

SLA Centro Valdyba

JUOKIS

Šeimoje barasi vyras su žmona.

Vyras šaukia:

—Kas pagaliau yra šeimos galva? Ką man daryti, kad būtų taip, kaip aš noriu!

—Pradėk garsiai verksti, - sako dviejų metų Audrutė.

—Kaip manai, ar aš išliksiu gyvas po operacijos? - klausia ligonis slaugė.

—Na, aš neturėčiau į tokius klausimus atsakinėti, bet, kaip Tamstai, tai pasakysiu, kad šimtu procentų pasiseks.

—O iš kur gi esi tokia tikra?

—Matai, aš girdėjau, kaip daktarai kalbėjosi. Sako, statistika rodo, kad po tokios rūšies operacijų devyni iš dešimties niekada jau nebeatsigauna. Tamsta esi dešimtas, kuris laukia tokios operacijos. Kadangi an'ė devyni visi mirė, tai Tamstai turi pasisekti.

Žmona: Tik pažiūrėk į mano senus, drabužius! Jeigu kas pas mus užėitų, tai pagalvotų, kad aš tik vėrėja šiuose namuose.

Vyras: Nėra ko dėl to jaudintis. Jeigu tik pasiliktu pietų, tuoj pakeistų nuomonę.

Dėdė aplanko sesers dukterį ir bando užmegsti kalbą:

—Na, Rasute, kiek tau duoti saldinių?

—Tlis.

—Kas taip kalba? Ne tliš, o tris. Taip reikia sakyti. Na, kol neištarsi taisyklingai, neduosiu. Pasakyk dabar, kiek nori saldinių?

—Dvylika!

UZ MIRUSIUS

Už a.a. Stasį Matulevičių, jo vienerių mirties metų sukaktyje, bus atnaušautos šv. Mišios Aušros Vartų lietuvių parapijos bažnyčioje, šių metų gruodžio 28 d. 10 val. (sekmad'enis, liet. suma).

Draugus ir pažįstamus kviečia - Povilas Reviskas su žmona.

MŪSŲ MIRUSIEJI

† Antanina Slepavičiūtė Albauskienė, mirė staiga ir nelauktai nuo paralyžiaus 18 d. spalio mėn. Velionė buvo gimusi 1908 m. kovo mėn. 6 d. Tauragės apsk. Santakų - Batakių apylinkėj. 1929 m. atvažiavo į Argentina. Dirbo Armour fabrike. Jau kuris laikas buvo pensijoj (jubilado) ir paskutiniu laiku gyveno su Jadze Survilaite Žagrakaliene. Visą nuosavybę yra palikusi Žagrakaliams. Vyras Telesforas Albauskas yra miręs prieš 20 metų. Trumpos ligos metu ir laidotuvių rūpinosi p. Jadzė Žagrakalienė. Pašarvota buvo "Mindaugo" patalpose ir iškilmingai, su religinėm apeigom bažnyčioje, palaidota Berisso kapinėse. Liūdesy liko sesuo Marcelė su šeima J.A.V. ir dvi seserys su šeimomis Lietuvoje. Argentinoje gi jos draugė p. J. Žagrakalienė ir gausi "Mindaugo" draugija.

† Alfonsas Lukošius, 48 m. amžiaus, mirė Rosario mieste 4 XI-1986. širdžiai sustojus. Buvo gimęs 29 d. gegužės mėn. 1938 m. Studijas baigė Rosario mieste ir dirbo Mažerdomu "SWIFT" skerdykloje. Buvo pensininkas ir turėjo didelį dėžučių 1-20 litrų talpos fabriką. Villa Gobernador Galvez mieste. 1962 metais velionis buvo Rosario Lietuvių Bendruomenės pirmininku. Daug darbavosi Lietuvos vardui pakelti. Šermenyse buvo daug žmonių, gyvų gėlių vainikų ir puokščių.

Giliame liūdesy likosi žmona Hilda Rakutyte-Lukošienė, sūnus Claudio su žmona Cecilia ir sūnumi Roman, dukterė Rosana-studente, uošvė Veronika Šaltonytė-Rakutienė, sesuo Matilde Lukošytė-Camaraso su vyru Ruben ir dukra. Puseserės ir pusbroliai: Bitutė Pundyte-Ceresli su vyru Carlos ir dvi sūnumis, Angelyta Pundyte-Borsini su vyru ir dviem dukromis, Mindaugas Gruzdis su žmona Chele

ir 3 vaikais, Elena Gruzdienė, Juozas Guzas, Rikardas Lukošius su žmona Rosa ir vaikais, teta Paliutė Lukošienė ir kiti giminaičiai, draugai ir kaimynai.

Palaidotas su religinėm apeigom, Villa Gobernador Galvez kapinėse, nuosavoj nišoj. Po šv. Mišių šv. Kazimiero bažnyčioje, kun. J. Margio, MIC ir didelės eilės automobilių buvo palydėtas į amžino poilsio vietą.

Rosario Lietuvių Bendruomenės Valdybos yra užprašytos šv. Mišios už velionį 1987 m. sausio 4 d. 10 val. šv. Kazimiero lietuvių parapijos bažnyčioje. Kviečia gimines ir artimuosius R. L. B. V-ba.

† Urušulė Karolūnaitė Guntulienė, mirė 6 d. gegužės mėn., sulaukusi 92 metus amžiaus Berisso mieste. Velionė buvo gimusi Panevėžio ap. Kupiškio valsč. Simonijų parapijoj, Nociūnų km. Į Argentina atvažiavo apie 1913 metus. Sekančią dieną buvo palaidota Berisso kapinėse. Liūdesy liko vaikai su šeimomis. Adelė, Jonas, Ona, Viktorija, Anelė, 13 anūkų ir 7 proanūkai. Ilsėkis Ramybėje ir savųjų prisiminimuose.

† Anielė Samavičiūtė Kušlienė, 62 metų, mirė lapkričio 22 d. Buvo gimusi Rokiškio aps., atvyko į Argentina 1930 metais, apsivedus su Alfonsu Kušliu (miręs 1985 m.) gyveno virš 30 metų Villa Lugane, netoli Lietuvių Centro. Lietuvoje liko sesuo, o kaimynystėje puseserė Karolina Gradeckienė, kuri rūpinose velionei sunkiai sergant o daktaru, medicinos, internavimą senelių prieglaudoje ir Žydų Ligoninėje Buenos Aires mieste, šermentes ir laidojimą Flores kapinėse, tvarkė Arturas Mičiudus. Tebūna Tau lengva ilsėtis Argentinos žemėje.

† Antanas Tamulionis, po ilgos ir sunkios ligos, pedagogas, visuomenininkas ir idealistas, iškeliavo į amžinybę rugpjūčio 6 d. Dzūkijos ūkininko šeimos sūnus, ragavęs ir caristinės mokyklos, per savo įgimtą atkaklumą ir veržumą baigė aukštuosius mokslus, mokytojavo Lietuvos mokyklose ir gimnazijose, buvo ateitininkų veikėjas, krikšč. demokratas, o raudonajam terorui pasiekus Lietuvą buvo suimtas ir nuteistas dešimčiai metų kalėjimo. Karui prasidėjus buvo išlaisvintas. 1941 m. vedė pedagogę ir kalbų mokytoją Vitaliją Radzevičiūtę, o Austrijoje pabėgėlių dinose jiems gimė dukra Danguolė, kuri eina savo tėvų pėdomis. Atvykęs Amerikon

apsigyveno Clevelande ir salygom leidžiant įsteigė pirmą lituanistinę mokyklą, kurioje buvo įsteigta pirmoji Clevelando tautinių šokių grupė, vėliau išsivysčiusi į garsiąją Grandinė'ę. Liūdesy liko dukra Danguolė, brolis Petras ir eilė giminių bei artimųjų.

† Jonas Talmontas, mirė spalio 27 d. Berisso mieste ligoninėje, o sekantį dieną su religinėm pamaldom buvo palaidotas Berisso kapinėse. Velionis buvo gimęs prieš 86 metus Panevėžio ap. Smilgių apylinkėje. Argentinon atvyko apie 1929 m. Dirbo fabrike ir kuris laikas buvo išėjęs pensijon (jubilado). Veik prieš tris metus susirgo paralyžiu ir du su puse išgulėjo lovoje žmonos Onos Devenaitės ir kitų šeimos narių priežiūroje. Kelius kartus buvo ir ligoninėje gydomas, bet vis gražinamas į namus neistengus pagydyti. Prieš mirtį ir viena koja buvo nupiauta. Liūdesy liko žmona Ona Devenaitė Talmanienė, duktė Stefania su šeima, dvi anūkės, trys proanūkai ir kiti giminaičiai Lietuvoje ir kitur.

† Adelė Slušnytė Kulavičienė, mirė 25 d. spalio mėn. sulaukusi 70 metų amžiaus. Palaidota Chacarita kapuose. Liūdesy liko vyras Feliksas, sūnūs: Alfonsas ir Viktoras su šeimomis, velionės sesuo Valerija su šeima, P. Sakalausko ir J. Šlepečio giminingos šeimos ir daug kitų pažįstamų bei kaimynų, kurie dalyvavo šermenyse ir palydėjo į amžiną poilsį.

† Emilija Rutkutė de Plaipa, mirė 10 d. rugsėjo mėn. širdžiai sustojus. Velionė buvo gimusi 18 VIII-1906. Gyveno Paso del Rey svetovėje. Daug metų kai sirgo, paskutiniu laiku buvo Sanatorio San Jorge de Merlo, gangrenavo kojos pirštus ir širdį. Palaidota Merlo kapuose. Liūdesy liko giminių Juozas Rutkus ir Jieva Laurinkaitė

† Ona Gricevičiūtė Kazickienė, sulaukusi kone 92 m., amžinybėn iškeliavo rugpjūčio 4 d. Gimė 1894 m. gruodžio 17 Liepojuje geležinkeliečio aštuonių vaikų šeimoje. Pasimokinus Liepojoj veikiančioj gimnazijoj, velionė tapo mokytoja ir darbavosi lietuvių prad. mokykloje. Persikėlus 1920 m. į Utenos pradinę mokyklą, 1933 m. ištekėjo už Alfonso Kazicko. 1950 m. atvyko į Philadelphia. Velionę visą gyvenimą lydėjo išskirtina meilė žmogui, gamtai, dvasinė ramy-

bė, didelis vaišingumas. Ji netikėjo į jokiais dietas bei daktarų patarimus. Sakydavo: "Valgyk kas patinka, o apie sveikatą pats geriau žinai, kaip daktarai". Giliame liūdesy liko vyras Alfonsas, sūnus Algis, vaikai Algis su žmona, sesuo ir brolis Lietuvoje, dvi vyro seserys: Stefanija ir Genė

† Marija Kižytė, Matulaičio namuose Putname, mirė rugpjūčio 1 d. Velionė buvo gimusi 1896 m. spalio 6 d. Pittstone, Pensylvanijoje, 5 broliukų šeimoje. Turėdama gerą balsą ir gabumų vaidybai, ji persikėlė New Yorkan, kur mokėsi dainavimo ir vaidybos. Su New Yorko Civic opera jau artiste važinėjo po Ameriką. 1918 m. ji tampa Lietuvių Tautos Tarybos sekretore Washingtone. 1919 m. pasiunčiama į Paryžių rašt nės darbams Versalio taikos konferencijoje. Įskūrus Amerikos Lietuvių Tarybai ir suorganizavus informacijos biurą, 1944 m. Marija pradėjo jame dirbti. Vienas svarbiausių jos veiklos darbų, Kersteno komisijai telkti medžiagą ir gyvus liudininkus. Ji lydėjo Kerstena į Europą ir buvo jo ryšininke.

† Kun. Juozas Beleckas, SJ, mirė rugpjūčio 15 d. ryte Jėzuitų vienuolyne Chicagoje. Velionis buvo gimęs 1905 m. sausio 26 d. Lietuvoje. Į Jėzuitų ordiną įstojo 1924 m. Kunigu išventintas 1938 m. Lepos 17 d. Į Ameriką atvažiavo 1946 m. Ilgą laiką buvo germanistikos profesorius Jėzuitų vadovaujamoje universitetuose. Paskutiniu laiku patarnavo ligoninėse, bet daugiausia gyveno pas lietuvius jėzuitus.

† Liliosa Vasiliauskaitė, Šv. Kazimiero seserų vienuolijos narė 52 m., po sunkios ligos mirė rugpjūčio 24 d. motiniškame name. Velionė buvo kilusi iš Šv. Juozapo parapijos Scrantone, Pa. Buvo ilgametė mokytoja, paskui bibliotekinė Joseph Marie violoje ir Chicagos vienuolyne. Palaidota Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

† Gustavas Wagner, mirė kovo 12 d. Cilėje. Buvo gimęs 1907 m. rugsėjo 22 d. Mickuose Šakių ap. Gimnaziją baigė Marijampolėje. Studijavo evangelikų teologiją, germanistiką, pedagogiką ir filosofiją Vytauto D. universitete Kaune, vėliau Vilniuje ir Frankfurte. Kunigu išventintas 1935 m. balandžio 28 d. liuteronų bažnyčioje Šiauluose. Dirbo kaip kunigas Marijampolėje, Kalvarijoje, Vilkaviškyje, Pilviškiuose, mokytojavo Pagėgiuose, vėliau dirbo kaip kunigas Žem. Naumiestyje, Jurbarko ir Vak. Prūsijoje. Liko žmona, dvi dukros, sūnus ir penki vaikaičiai. Trys broliai žuvo antrajame kare.

† Ses. Fabiona Manikas, Šv. Kazimiero seserų vienuolijos narė, 88 m. amžiaus, 71 metus išgyvenusi vienuolyne, 68 metus įžaduose, mirė rugpjūčio 28 d. rytą. Kilusi iš Švč. Trejybės par Hartford, CT. Liko jos sesuo Kazimieretė ses. Sebastijona ir daug giminių. Palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingi Redaktoriai — Tėvai Marijonai. Administratorius — Rankraščių taisėmi, pertvarkomi Redakcijos nuožūra: nesunaudoti — grašinami tik autoriai prašant. Kaina Argentinoje Austr. 10,00. Kitur — metams 10 dol. Oro paštas metams 15 dol. Europa — metams 14 dol.

XXXIX Metai — Nr. 714

1986 Gruodžio mėn.

ARGENTINOS ORGANIZACIJŲ VEIKLOS APŽVALGA

Per paskutinį Argentinos Liet. Organizacijų ir Spaudos Tarybos posėdį, įvykusį 1986 m. lapkričio mėn. 14 d. Lietuvių Centro patalpose buvo padaryta trumpa veiklos apžvalga su sekančiais punktais.

1. Buvo gautas prašymas panelės **Susanos Juknaitės** leisti vykti į Vasario 16-tos gimnaziją kitiems mokslo metams. ALOS Taryba šį prašymą priėmė ir patvirtino. Buvo laiškas iš **Juozo Kaributo** iš Los Angeles, kad jis su grupe lietuvių š.m. gruodžio 5 d. atskris į Bs. Aires miestą ir pasiliks savaitę laiko. Nutarta šią grupę pagloboti gruodžio 7 dieną, aprodyti liet. parapiją, Liet. Susivienijimą, nuvežti į Senelių Židinį ant asado pietų, paskui ant pavakarių užvežti į Lietuvių Centrą.

Buvo gautas laiškas iš **Henriko Antanaičio** iš Australijos, kad jis š.m. gruodžio mėn. 21 d. lankysis Bs. Aires mieste dėl sekančio jaunimo kongreso ruošos Australijoje. Nutarta susitikti su sveičiu ta proga.

2. Buvo galutinai susitarta dėl Vasario 16-tos paminėjimo programos.

Minėjimas įvyks 1987 m. vasario 22 d. (sekmadienį) sekančioje formoje:

10 val. Šv. Mišios Santo Domingo bazilikoje, giedant Šv. Cecilijos chorui.

18 val. Meniškas paminėjimas Aušros Vartų parapijos salėje. Nutarta pakviesti Berisso "Mindaugo" ansamblį meno programai užpildyti, o jaunimas pasakys kalbas ispaniškai ir lietuviškai, bei praves meno programą.

3. Einamieji Reik. **Danielius Aglinskis**, išbuvęs vienus metus Vasario 16-tos gimnazijoje gražia lietuvių kalba davė pranešimą apie savo įspūdžius ir studijas gimnazijoje. **Julius Mičiudas** davė pranešimą apie Argentinos Imigrantų archyvo, bibliotekos ir muzėjaus steigimo planą, o kun. Aug. Steigvilas pakvietė prisidėti visus draugijas paminėti 1987 jubiliejinius krikščionybės metus, kviesdamas sudaryti šiam reikalui specialų komitetą iš visų draugijų. Sekantis posėdis įvyks š.m. gruodžio 12 d. Aušros Vartų parapijoje.

MALDINGA KELIONĖ Į ROMA

Sekanciais Lietuvos Krikščionybės jubiliejiniais metais Tėvai Marijonai Argentinoje organizuoja maldingą į Romą, dalyvauti DIEVO TARNO ARKIVYSKUPO JURGIO MATULAIČIO beatifikacijos byloje. Maldinga kelionė numatoma 1987 metų birželio mėnesyje su sekančiu maršrutu:

FATIMA, LISABONA, MADRIDAS, TOLEDO, SAN SEBASTIAN, LIURDAS, PARYŽIUS, LIJONAS, LUGANO, ŽENEVA, FLORENCIJA, ASYŽIUS IR ROMA.

Kelionė užtruks apie tris savaites. Kas norės keliauti Lietuvon, ar į Šventą Žemę, taip pat yra numatyta planas po Romos iškilti.

Smulkesnes šios kelionės informacijas galima gauti Aušros Vartų parapijoje, arba bendrame susirinkime š.m. gruodžio 14 d. 10 val.

LIETUVIŠKŲ PLOTKELIŲ KUCIOMS galima gauti Aušros Vartų parapijoje kiekvieną dieną laike raštinės darbo valandų nuo 9 iki 12 ir nuo 16 iki 20 valandos.

RUOŠIAMAS DIEVO TARNO ARKIV. JURGIO LEIDINYS ISPANŲ KALBOJE, kuris pasirodys sekančiais metais, kai Dievo Tarnas Jurgis Matulaitis bus skelbiamas palaimintuoju birželio mėnesyje. Prašo-

me prisidėti su auka prie šio leidinio. Dėkojame iš anksto. Bus graži dovanėlė giminėms ir artimiesiems.

NUOŠIRDI PADĖKA

Lapkričio 22 d. mirė mano puse serė Anelė Samavičiūtė Kušienė, ta proga noriu išreikšti viešą padėką geram kaimynui Arturui Mičiudui už jautrią paslaugą suteiktą velionei sunkiai sergant, per pusantrų metų pasirūpindamas visais daktarų ir medicinos reikalais, o paskutiniu laiku jos internavimu į pensininkų prieglaudą ir Žydų ligoninėje, kur buvo labai gerai prižiūrėta ir viskuo aprūpinta, iki paskutinios gyvenimo valandos.

Labai dėkinga. **Karolina Gradeckienė.**

Naujasis ALOS Tarybos pirmininkas Raul Stalioraitis.

BAGERBTAS ARTURAS MIČIUDAS

Lapkričio 16 d. minint 68 metų Lenkijos Nepriklausomybės, per ypatingas iškilmes Buenos Aires miesto salone, Palermo rajone, Lenkijos Vyriausybė Tremtyje pagerbė **VLIKO** atstovą Argentinoje ir **LIKAR** (Lietuvai Išlaisvinti Komiteto Argentinoje) pirmininką p. Aleksandrą Arturą Mičiudą įteikiant specialų žymenį **RITARIO LENKIJOS ORDENA** (Cballero de la Orden de Polonia Restituta). Kalbėjo akademiniame akte Lenkų Unijos šiame krašte pirmininkas licenciatas Witold Ptasnick ir Ministeris Jan Zoltowski, padėkojant laureatui "už labai didelę paramą suteiktą šio krašto žurnalisto A.A. Mičiudo, informuojant vietinę spaudą apie tragiškus įvykius mūsų Tėvynėje, kuri dabar kenčia Maskvos diriguojama marxistinę ateistinę sistemą". Ši retą įvykį transliavo Radio Mitre ir Radio del Plata programos ir tilpo dienraščių "CLARIN", "LA NACION" ir "LA PRENSA" puslapiuose.

PREMIJA JAUNIMUI

Dr. Leono ir Irenos Kriaučeliūnų šeima savo mirusiam sūnui ir broliui prisiminti skiria kasmetinę

EUGENIJAUS KIAUČELIŪNO PREMIJĄ

Premijai skirti sąlygos yra tokios:

1. Eugenijaus Kriaučeliūno 1.000 dolerių premija skiriama lietuviui jaunuoliui, geriausiai pasireikšusiam raštais (lietuvių, anglų, ar kita kalba), veikla, organizaciniu veiklumu, ar jaunimo vienetai (sambūriui, tautinių šokių grupei, jaunimo chorui, sporto būreliui), geriausiai reprezentavusiam lietuvių ir Lietuvą vienerių metų bėgyje;
2. Premijai gauti asmenis ar vienus raštu pasiūlo jaunimo organizacijų vadovybės, jaunimo grupės, vyresniųjų organizacijos ar paskiri asmenys iki kiekvienų metų gruodžio 31 d. (pašto antspaudas);
3. Premijuotino asmens ar jaunimo vieneto tinkamumui įvertinti sudaroma Jury komisija, kurion po vieną atstovą skiria Pasaulio Lietuvių Bendruomenės jaunimo reikalams vadovas, Pasaulio Lietuvių Jaunimo sąjungos valdyba ir JAV Lietuvių Jaunimo sąjunga, o du

ŠVENTŲ KALĖDŲ ŠVENTŲ proga, nuoširdžiai sveikina ČIŲ IR NAUJŲ 1987 ME-me visas lietuviškas organizacijas, spaudą, jaunimą ir visus sveikai galvojančius lietuvius, kurie dirba dėl lietuvių išlaidymo emigracijoje ir kovoja už Lietuvos laisvę!

Lietuvai Išlaisvinti Komitetas
1987-se Metuose!
Argentinoje (LIKAR)

DARBINGŲ IR SĖKMINGŲ NAUJŲ METŲ linkime visoms lietuviškom organizacijom, veikėjams, spaudai, jaunimui ir visiems lietuviams!

"MINDAUGO"

DRAUGIJA - Berisso.

L. SENELIŲ ŽIDINIO GYVENTOJAI IR JO VADOVYBĖ nuoširdžiai sveikina visas organizacijas, veikėjus, buvusius veikėjus - pensininkus, spaudą ir visus lietuvius, linkėdami

Gražių šv. Kalėdų!
Daug laimės Naujuose Metuose!

LIETUVAI IŠLAISVINTI CENTRAS ARGENTINOJE

nuoširdžiai sveikina lietuviškas organizacijas, spaudą, nepailsančius veikėjus ir visus lietuvius, kurie vieningai kovoja dėl Lietuvos išlaisvinimo.

Linkime visiems linksmų šv. Kalėdų ir Naujų Metų!

ROSARIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VALDYBA

sveikina visas lietuviškas organizacijas, nepailsančius veikėjus ir visus lietuvius, kovojančius dėl Lietuvos Nepriklausomybės, lietuvišką jaunimą bei spaudą, linkėdami daug laimės ir džiaugsmo visiems šių švenčių proga.

atstovus paskiria Kriaučeliūnų šeima;

4. Jury komisija aptarusi asmens ar vieneto tinkamumą premijai, ją skiria balsų dauguma iki sekančių metų vasario 15 d. ir susitaria su Kriaučeliūnų šeima dėl premijos įteikimo laiko ir pobūdžio;
5. Premijai asmenys ar vienetai siūlomi raštu, nurodant tiksliai premijai tinkamumo motyvus, ir siunčiami:

EUGENIJAUS
KRIAUČELIŪNO
PREMIJOS KOMISIJAI
13400 PARKER ROAD
LOCKPORT, ILL 60441 USA.

Mielas skaitytojau,
ar jau užimokėjai
LAIKO prenumeratą?